

Urška v jahalni šoli

Urška je vesela trinajstletnica. Rada se druži s prijateljicami, rada ima svoja dva mucka, ki ji delata družbo doma, rada hodi na izlete s starši. A najraje od vsega hodi v konjeniški klub, kjer trenira jahanje.

Ko pred uro jahanja pride v hlev, konje najprej pozdravi. Potem tistega, katerega bo tisti dan jahala, pokrtači in mu očisti kopita. Nato je na vrsti uzdanje in sedlanje. Ko ga pripravi, ga odvede na jahališče. Tja že prihajajo tudi drugi in trening se lahko začne.

Urška si nastavi dolžino stremen in zajaha. O, kako krasen občutek je sedeti visoko v sedlu, prijeti vajeti in konja narahlo pognati v korak! Najprej so na vrsti krogi za ogrevanje, kjer se

ne ogreva le konj, temveč tudi Urška na njem dela vaje za ogrevanje - dviguje se iz sedla, z nogami v stremenih in brez stremen, nagne se naprej in objame konja okoli vratu, nagne se nazaj in ga potrepnja za sedlom. Potem jahači poženejo konje drugega za drugim v kas, vodijo jih med in čez nižje ovire, po jahališču jahaje delajo male in velike kroge, menjavajo sedeči, polsedeči in lahki kas, usmerjajo jih med stožci, prečkajo jahališče po sredini in diagonali. Na koncu bolj izkušeni jahači poženejo konje tudi v galop. Sledijo krogi za ohlajanje in razjahanje konja.

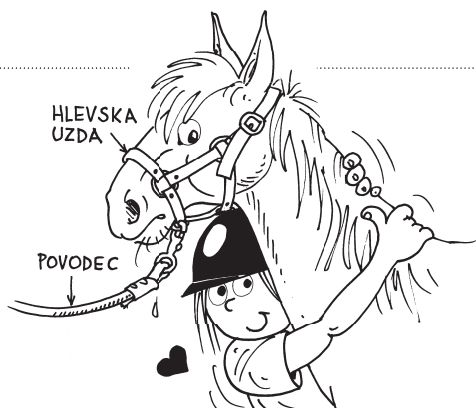
Po končanem jahanju je treba konja seveda očistiti in pospraviti jahalno opremo.

Urška konja po uri vedno nagradi s posladkom – posebnimi piškoti za konje ali pa kar s koščki korenčka, ki ga imajo zelo radi.

Ko je Urška začela jahati, je trener njenega konja vodil na lonži. Tako se je naučila prvih veččin gibanja v sedlu in prvih komand: korak, kas, stoj, ... Tako se, kot bodoči voznik pri voznikskem tečaju, neizkušeni jahač uči upravljati konja. Tega ne počne le z vajetmi, temveč ga usmerja z nogami in z držo telesa.

Ko je Urška obvladala usmerjanje konja, je lahko začela brez lonže samostojno jahati po ograjenem jahališču: najprej v koraku, nato v kasu in nazadnje tudi v galopu.

Konji so plašne živali, lahko jih splašiši nevsakdanji zvok, hrup, pasji lajež, pokanje petard. Jahač mora biti v sedlu vedno pozoren in pripravljen, da konja pomiri in se varno obdrži v sedlu, če konj poskoči ali steče hitreje.

Kot večina pravih jahačev je tudi Urška že padla s konja. To se zgodi na vsaki pravi poti do uspeha! Na srečo se ni poškodovala. Tudi prestrašila se ni preveč. Še bolj zagizeno in navdušeno se je lotila treningov. Zdaj je že izkušena jahalka, poda se na jahanje po terenu, preskakuje visoke ovire in se pripravlja na tekmovanja.

Držimo ji pesti, da čimprej doseže svojo prvo zmago!

JAHALNI SLOVARČEK

kas – tek konja, pri katerem se istočasno dvigujeta diagonalna para nog

sedeči kas – konj teče v kasu, jahač sedi v sedlu

polsedeči kas – konj teče v kasu, jahač se opira na stremena, ne sedi v sedlu

lahki kas – konj teče v kasu, jahač se dviguje iz sedla tako, da se opre na stremena, se dvigne in spet sede nazaj v sedlo

galop – hiter tek, konj se giblje skokoma

lonža – dolga vrv, ki jo drži v roki učitelj, tako da konj teče okoli njega v krogu

veliki krog – jahači usmerjajo konja v krogu okoli polovice jahališča

mali krog – jahači usmerjajo konja po stezi, nato iz določene smeri naredijo mali krog (premera približno štirih metrov) in nadaljujejo pot po stezi naprej v začetni smeri.

